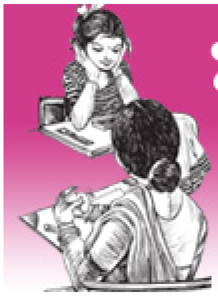

ప్రకృతి పుత్రుడు - వీడికి నగరం జనారణ్యం

వసుంధర

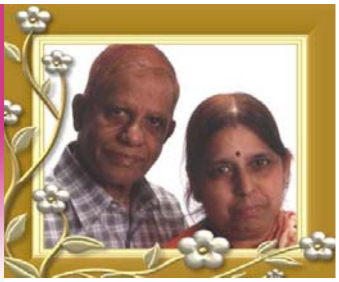

ఓ పెద్ద కథ అక్షరాల్లో ఇమిడితే అది నవల. ఆ కథలోంచి దృశ్యాలు పుడితే అది సినిమా. దృశ్యాల్లోంచి కథ పుడితే..? అదే నవలకీ , సినిమాకీ మధ్యాంతరంగా ఉండే సినీవల. సినిమాకోసం ఓ కథ అనుకుని, దానికి అనువైన సన్నివేశాలు కల్పించాక - అది దర్శకుడి చేతిలో సినిమా, రచయిత చేతిలో సినిమావల ఔతుంది. ప్రేక్షకుల వినోదం కోసం - క్రికెట్లో టెస్టు మ్యాచిల్లోంచి వన్డేలూ, వన్డేల్లోంచి 20-20లూ పుట్టుకొచ్చినట్లు, సాహిత్యంలో ఈ తరహా కొత్త ప్రయోగాలు పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని పెంచుతూనే సాహిత్యానికి పుష్టినివ్వగలవని ఆశ. క్రికెట్ తో పోలిక - ఆసక్తి పెంచడం వరకే - పరిమాణం చిన్నబోవడానికి కాదని మనవి. ఇక చదవండి - చూడండి.

– వసుంధర

(గత సంచిక తరువాయి)

16

మంచి నిద్రలో ఉంది వనజ. ఆ నిద్రలో ఓ కల. ఆ కలలో ఓ అటవికుడు.... అస్పష్టంగా ఉందతడి రూపం.

అతడామెను క్రూరంగా చూస్తున్నాడు. వనజ అతణ్ణి నిర్భయంగా చూస్తోంది.

ఉన్నట్లుండి ఆటవికుడు పెడబొబ్బ పెట్టాడు. అది అటువా దీవి అంతా ప్రతిధ్వనించింది.

ఆ కేక విని వనజ హడలిపోయింది. కెవ్వుమంటూ లేచి చూస్తే...

ఎదురుగా మార్గరేట్!

"భయపడ్డావా?" అంది మార్గరెట్.

వనజ ఆమెను చూ, "అంతా కలన్న మాట" అనుకుని నిట్టూర్చింది తేలికగా.

అంతలోనే మళ్ళీ పెడబొబ్బ. అదే కేక.. తను కలలో విన్న కేక...

"అది అరణ్య పిలుపు. బహుశా నీకోసమే" అంది మార్గరెట్.

ఉలిక్కిపడి మంచం దిగింది వనజ.

గది కిటికీలోంచీ బయటకి చూస్తే - కొండచిలువలాంటి అటువా రేఖకి అవతల ఓ అటవికుడు ఆ కేకలోంచీ తన కల పుట్టిందా - లేక కేక తన కలని భగ్నం చేసిందా?

"అతడిప్పుడేం చేస్తాడు?" అంది వనజ.

"నిన్ను పిలుస్తున్నాడు. వెళ్ళకు. రేఖకివతలుండగా అరణ్య నిన్నేం చెయ్యలేడు" అంది మార్గరెట్.

వనజ చకచకా బ్రష్ చేసుకుంది. మధ్యలో మరో పెడబొబ్బ....

ఆటవికుడు రేఖ పక్కనే ఉండి అసహనంగా పచార్లు చేస్తూ మధ్య మధ్య పెడబొబ్బలు పెడుతున్నాడు.

"పిలుస్తున్నప్పుడు వెళ్ళడం మర్యాద" అంటూ వనజ షూస్ వేసుకుంది.

మార్గరెట్ ఆమెకు అడ్డంగా నిలబడి, "నేను నిన్ను వెళ్ళనివ్వను" అంది.

"అయితే నేనిపుడేం చేయాలి? "

"స్నానం చెయ్యి.."

"స్నానమా - సరే - కింద నీ బ్రాత్రూంలో చేస్తాను" అంది వనజ నవ్వుతూ.

మార్గరెట్ చిరాగ్గా ముఖం పెట్టి - "వేళాకోళానికిది సమయం కాదు. నువ్వు కింద బ్రాత్రూంలో స్నానం చేస్తే ఓ తలుపు దగ్గర నేనుంటాను. ఇంకో తలుపు దగ్గిర డేవిడ్ ఉంటాడు" అంది.

"ఆంటీ అనవసరంగా కంగారుపడి లేని ప్రమాదం మీదకి తెచ్చుకోవద్దు. తన పిలుపును మన్నించకపోతే అరణ్యాకి కోపమొస్తుంది. అతడు క్రూరమృగమని నువ్వే అన్నావు. ఆ కోపంలో అతడు అటువా రేఖ దాటి కూడా రావచ్చు. నన్నేకాదు - మిమ్మల్నీ వేటాడొచ్చు"

మార్గరెట్ ముఖంలో రవంత భయం.

"నాకూ ప్రాణాలమీద తీపి ఉంది. అయినా వెడుతున్నానంటే ఒక్కటే కారణం. ఈ ప్రపంచంలో కృతజ్ఞత తెలియనిది మనిషి ఒక్కడేనని పాతకాలం నుండీ కథలు చెబుతున్నాయి. అరణ్యా అసలు సిసలు మనిషి కానంత వరకూ కృతజ్ఞతాభారం నుంచి బయటపడలేడు. నన్ను వెళ్ళనియ్" అంది వనజ.

"కానీ - నీకేమైనా ఐతే.." మార్గరెట్ అభ్యంతరం బలహీనపడింది.

"నాకేం కాదు. అనుమానముంటే నువ్వూ నాతో రా"

మార్గరెట్ నవ్వి, "ప్రాణభయం నాకూ లేదు. కానీ రాను. మరిక్కడ నా బాధ్యతలు నాకున్నాయి" అంది.

"అయితే నేను వెళ్ళొచ్చుగా" అది అనుమతి కోరుతున్నట్లు లేదు. ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లే ఉంది.

"వెళ్ళు, రేఖ మాత్రం దాటకు.." అంది మార్గరెట్. అది శాసనంలా కాక విన్నపంలా ఉంది.

వనజ బదులివ్వలేదు. హుషారుగా మార్గరెట్‌ని తప్పించుకుని చకచకా మెట్లు దిగింది

●●●

కొండచిలువలాంటి అటువా రేఖకి ఇవతల నిలబడి చూస్తోంది వనజ.

రేఖకు అటువైపు నిలబడి ఉన్నాడు ఆటవికుడు.

ఊబిలో కూరుకున్నప్పుడామె అతణ్ణి సరిగ్గా చూడలేదు. ఇప్పుడతడు స్పష్టంగా కనబడుతున్నాడు.

ఆజానుబాహుడు. వంటిరంగు చామనఛాయ. ముఖంలో అమాయకత్వం. కండలు తిరిగిన విగ్రహం. పొడవుగా వేలాడే గెడ్డం. భుజాన్నెక్కిన వక్రదండం. నడుముకి వేలాడే పట్టాకత్తి. మొలచుట్టూ పులిచర్మం.

అతడూ ఆమెని కాసేపు పరీక్షగా చూసాడు. తర్వాత రేఖ దాటి రమ్మని సైగచేసాడు.

"వద్దు.. వద్దు.. వెళ్ళొద్దు.." వెనకనుండి దూరంగా డేవిడ్ కంఠస్వరం.

అంతవరకూ వనజ తటపటాయించింది. కానీ డేవిడ్ వస్తే తను రేఖ దాటలేనని ఆమెకు తెలుసు. ఆ వృద్ధుడు తనను చేరడానికి శక్తి కొద్దీ పరుగెడుతున్నాడనీ ఆమెకి తెలుసు.

నెమ్మది ముందడుగేసిందామె. ఆమె ముందుకొస్తుంటే ఆటవికుడు వెనక్కి వెనక్కి వెడుతున్నాడు. వనజ అటువా రేఖకి దగ్గరైంది.

"వద్దు -" డేవిడ్ గొంతు ఆమెకి దగ్గరైంది.

వనజ జాప్యం చేయలేదు. చటుక్కున అటువా రేఖ దాటింది.

అంతే - ఆటవికుడు మెరుపు వేగంతో ఆమెను సమీపించి రెండు చేతులతో పైకెత్తి అరణ్యంలోకి పరుగు తీసాడు.

అప్పుడే రేఖని సమీపించిన డేవిడ్ - "వద్దు-" అనబోతే ఆ మాట గొంతులోనే ఆగిపోయింది.

వనజ అతడికి కనుమరుగైంది.

"ఇక ప్రభువే ఆమెను రక్షించాలి -" అనుకున్నాడు డేవిడ్

●●●

వనజ శరీరం గాలిలో తేలుతోంది. ఆమె మనసు కూడా గాలిలో తేలుతోంది.

ఆటవికుడికి ఒడుపుంది. అతడెంతో మృదువుగా ఆమెని తాకాడు. పూవులా పైకెత్తాడు.

అప్పుడామెలో భయంలేదు. మనసుకి ఏదో తెలియని హాయి. కానీ అదెంతో సేపు నిలవలేదు.

ఉన్నట్లుండి ఆటవికుడామెను విసిరేసాడు. తిన్నగా వెళ్ళి ఊబిలో పడిందామె.

ఏం జరిగిందో అర్థం చేసుకునేలోగా వనజ ఊబిలోకి దిగిపోతోంది.

కెవ్వుమందామె.

ఊబికి అవతల ఆటవికుడు. వనజనే చూస్తున్న అతడి ముఖంలో చిరునవ్వులు.

వనజ మనసు పరిపరివిధాల పోయింది.

అటువా రేఖ దాటినందుకు - ఆ రేఖకు గస్తీ తిరిగే ఈ ఆటవికుడు తన్ను ఊబిలో ముంచి చంపేస్తాడా? నిన్న తను అతణ్ణి ఇదే ఊబినుమిచి రక్షించింది. తనే రక్షించకపోతే ఈ రోజతడుండేవాడా? వనజ చేతులు కొట్టుకుంటోంది. బయటపడే మార్గమున్నట్లు తోచడం లేదామెకి. అసహాయ స్థితిలో ఉక్రోషంతో, "అలా చూస్తూ వినోదిస్తావేం. నన్ను రక్షించవా?" అంటూ ఆటవికుడినుద్దేశించి అరిచింది.

ఏమనుకున్నాడో ఆటవికుడు - నిన్న వనజ వంచిన చెట్టునే తనూ వంచాడు.

వనజ చెట్టుకొమ్మనందుకుంది. అది స్ప్రింగులా కదలడం గమనించి, "లోపలికి లాగి ప్రాణం తీసే ఊబి, దాని పక్కనే బైటకి లాగి ప్రాణం నిలబెట్టే ఈ చెట్టు. నారుపోసినవాడే నీరు పోయడమంటే ఇదేనేమో" అనుకుంటూ ఒడ్డు చేరింది అతి కష్టం మీద. అప్పుడా ఆటవికుడేం చేస్తాడోనని భయపడింది కానీ అతడామె ఒడ్డు చేరగానే ఉత్సాహంగా చప్పట్లు కొట్టాడు.

వనజ వంటినిండా బురద. దానివల్ల కాళ్ళూ, చేతులూ సరిగ్గా కదలడం లేదు.

అంతలో ఆమెకి ఏనుగుల ఘీంకారం వినిపించింది. వెనువెంటనే వాటి పదఘట్టనలకి నేల అదరడం తెలిసింది. అది నాగరిక ప్రపంచం కాదు. జంతు ప్రదర్శనశాల కాదు.

క్రూర జంతువులకి నిలయమైన అడవి. ఆ అడవిలో ఆమె. ఆమెకి ఎదురుగా ఆటవికుడు. వెనుకగా ఊబి. పక్కలనుంచి ఘీంకరిస్తున్న అడవి ఏనుగులు.

వనజకు వళ్ళు జలదరించింది.

ఏం జరుగుతుందిప్పుడు?

వనజ ఆలోచిస్తూనే ఉంది - ఈలోగా ఆమె వంటిమీద నీటి జల్లులు. అవి జల్లు కూడా కాదు - ధారలు.

వనజ వంటిమీద బురద కరిగిపోతోంది. నీటిధార జలపాతమైతే - వనజకి మాత్రం షవర్ బాత్‌లా ఉంది. ఒకటికాదు. రెండు కాదు నాలుగు ఏనుగులు తొండాలెత్తి ఆమెపై జలధారలు కురిపించాయి.

కడిగిన ముత్యంలా ఉన్న వనజని చూస్తూ మళ్ళీ ఆటవికుడి చప్పట్లు.

ఏనుగులు మరోసారి ఘీంకరించి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాయి.

వనజకు అర్థమౌతోంది - ఆటవికుడు తనని స్నానం చేయించాడని.

"అడుసు తొక్కనేల - కాలు కడుగనేల.." అంటుంది సామెత.

ఇప్పుడాటవిడుకు చేసిందదే - కానీ ఎందుకలా చేసాడు?

వనజ ఇంకా నిలబడి ఉంది. ఏం చేయాలో ఆలోచించి నిర్ణయం తీసుకోగల శక్తి ఆమె మెదడుకింకా రాలేదు. వచ్చేలోగానే గుర్రుమన్న శబ్దం. శబ్దంతో పాటే, ఓ ఎత్తైన నల్లటి ఆకారం ఆమె ముందుకొచ్చి నిలబడింది.

వనజ ఒళ్ళు ఝల్లుమంది.

ఎదురుగా పెద్ద ఎలుగుబంటి!

ఎలుగుబంటి అంత దగ్గరగా వచ్చినందుకే వళ్ళు జలదరిస్తుంటే - అదామె ముందు చేతులు సాచింది.

వణుకుతూ చూస్తున్న వనజ ఉలిక్కిపడింది.

ఆ చేతుల్లో ఓ ఆకు దొన్నె. ఆ దొన్నెలో పుట్టతేనె.

ఆటవికుడు తన మిత్రులచేత తనకు అతిథిమర్యాదలు చేయిస్తున్నాడని అప్పటికర్థమైందామెకి. ఆమెలో ధైర్యం వచ్చింది. చేయి చాపి ఎలుగుబంటి చేతుల్లోంచి ఆకుదొన్నె అందుకుంది. పుట్టతేనె తాగింది. ఆ తేనె సహజ మాధుర్యం తెలుగు భాషంత గొప్పగా ఉంది.

వనజ తాగడం అవగానే ఎలుగుబంటి ఆమె చేతిలో ఆకు దొన్నెని మృదువుగా అందుకుంది. నాలుగడుగులు వెనక్కి వేసి తిరిగి ఎటో వెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడు ఆటవికుడామెను సమీపించి తన ఛాతీ మీద కొట్టుకుని - "అరణ్యా... అరణ్యా.." అన్నాడు.

అతడు తన్ను పరిచయం చేసుకుంటున్నాడని అర్థమై వనజ తనూ ఛాతీమీద కొట్టుకుని, "వనజ... వనజ..." అంది.

అరణ్యా నవ్వాడు. అసలు సిసలు ప్రేమానురాగాల్లోంచీ పుట్టినట్లు మనోహరంగా ఉందా నవ్వు. అలా నవ్వుతూనే, "వనజ.." అన్నాడు అరణ్యా.

ఉచ్చారణలోని స్పష్టతని బట్టి అరణ్యాకి మాట్లాడ్డం బాగా వచ్చని అర్థమైంది వనజకి, "థాంక్యూ -" అందామె.

"నో థాంక్స్ - యు సేవ్ మీ.. ఐ సేవ్ యు.." అన్నాడు అరణ్యా.

అతడికి కొంత ఆంగ్లం వచ్చని గ్రహించిన వనజ అతడి ఆంతర్యాన్ని ఆకళింపు చేసుకునే ప్రయత్నం చేసింది. తను అరణ్యాని ప్రమాదం నుంచి రక్షించింది. అతడు ప్రత్యుపకారం చేయాలనుకున్నాడు. అందుకు తన్ను కావాలని ప్రమాదంలో పడేసి మరీ రక్షించాడు.

అతడు తన్ను ఊబిలో పడేసినప్పుడతడి ఉద్దేశ్యం ఇదని ఆమెకు తెలియదు.

"అరణ్యా నువ్వు విచిత్రవ్యక్తివి. నీ గురించి నేనింకా చాలా తెలుసుకోవాలి" అనుకుంటూ ఆమె అతడికి వెళ్ళిపోతానన్నట్లు సైగ చేసింది.

అరణ్యా తలవంచి ఆమెకు అభివాదం చేసాడు.

వనజ అతడికి రెండు చేతులూ జోడించి, "సెలవ్-" అంది.

అరణ్యా కూడా ఆమెకు చేతులు జోడించి, "సే లవ్-" అన్నాడు.

ఉలిక్కిపడింది వనజ. అరణ్యా తనమాట రిపీట్ చేసాడా - లేక తనకు తెలిసిన ఇంగ్లీషు మాట్లాడేడా? అనుమానంగా ఆమె అతడివంక చూస్తే అతడి కళ్ళు నిర్మలంగా ఉన్నాయి.

వనజ వెనుతిరిగింది.

అరణ్య ఆమెను అటువా రేఖదాకా దిగబెట్టాడు. అక్కడ డేవిడ్ ఆమెకోసం ఎదురుచూస్తు నిలబడి ఉన్నాడు. వనజని చూస్తూనే, "మాగీ - వనజ క్షేమంగా తిరిగొచ్చింది" అంటూ అక్కణ్ణించే పెద్దకేక పెట్టాడు.

వనజ రేఖని దాటింది. అరణ్య వెనక్కి తిరిగాడు.

వనజ, డేవిడ్‌లు గెస్ట్ హౌస్ వైపు నడుస్తుంటే సగం దారిలోనే మార్గరెట్ వారికి ఎదురైంది. ఆమె వనజని సమీపించి, "అమ్మాయ్ - నువ్వు క్షేమంగానే ఉన్నావ్ కదూ, ఆ అరణ్య నిన్నేం చెయ్యలేదు కదూ!?" అంటూ ఉద్వేగంతో ఆమె వళ్ళు తడిమింది.

వనజ ఆ ఆత్మీయతకి కరిగిపోతూనే, "ఆంటీ, అంతా మీ అనుమానం తప్పు అరణ్య ఎంతో మంచివాడు. అతడు ఏనుగులతో నాకు షవర్ బాత్ చేయించాడు. ఎలుగుబంటిచేత పుట్టతేనె ఇప్పించాడు. ఆ అనుభవం చాలా థ్రిల్లింగ్ గా ఉంది" అంటూ జరిగిందంతా ఆ దంపతులకి వివరంగా చెప్పింది.

"అరణ్య చాలా ప్రమాదకరమైన మనిషి. అతడు పిలిచాడంటే అది ప్రమాదపు పిలుపే. నువ్వా పిలుపు విని వెళ్ళావ్. ప్రాణాలతో తిరిగి రావడం ఆశ్చర్యమే" అన్నాడు డేవిడ్

"అమ్మాయి మామూలు మనిషి కాదు, ఏంజెల్" అంది మార్గరెట్.

●●●

క్రమంగా అరణ్యకీ, వనజకీ స్నేహం పెరిగింది. అరణ్య రోజూ అటువా రేఖ వద్దకొచ్చి పిలిస్తే - వనజ అరణ్యంలోకి వెళ్ళేది. మొదట్లో వారి మధ్య సైగలే ఎక్కువ. అరణ్యకి భాషాజ్ఞానముంది కాబట్టి - క్రమంగా ఆమెనుంచి వాడుక తెలుగు పదాలు నేర్చుకున్నాడు. తన ఆంగ్లభాషా పరిజ్ఞానాన్ని మెరుగుపర్చుకున్నాడు. చురుకునైవాడు కావడంతో కొన్నాళ్ళకే - నెమ్మదిగా మాట్లాడితే తెలుగు అర్థం చేసుకోగలుగుతాడు.

అరణ్యకి వనజ గొప్ప ఆకర్షణ. ఆమె ముందు తన ప్రతిభ ప్రదర్శించి, ఆమె మెచ్చుకుంటే మురిసిపోయేవాడు. అరణ్య ఒక్క ఉదుటున పక్షిలా ఎగిరి చెట్టుపైకి చేరగలడు. లక్ష్యం కంటికి కనిపిస్తే చాలు, ఎంత దూరాన ఉన్నా గురిచూసి కొట్టగలడు. విసిరే వేగం వల్లనేమో అతడి పట్టాకత్తికి - పదును పెరిగి రాతిబొమ్మల తలలు కూడా తెగ నరుకుతుంది. అన్నింటినీ మించినది అతడి భుజానికి వ్రేలాడే వక్రదండం. దాన్ని ముందికి విసిరితే కొంత దూరం ముందుకెళ్ళినట్లే వెళ్ళి అతడి వెనకనున్న లక్ష్యాన్ని బలంగా తాకుతుంది.

ఆఫ్రికా అడవుల్లో ఆటవికులు వాడే బూమరాంగ్ గురించి పుస్తకాల్లో చదివిన వనజకి ఆ వక్రదండం కూడా అలాంటిదేననిపించింది. అప్రమత్తుడైన శత్రువుని ఏమరుపాటున దెబ్బ తీయగల వింత ఆయుధమది. తన పథకం తనకే ఎదురు తిరిగితే బూమరాంగ్ అయిందనే సామెత తెలిసిన వనజకి - అరణ్య చూపేదాకా వక్రదండం ప్రయోజనం తెలియదు. వక్రదండాన్ని ముందికి విసిరి వెనకనున్న శత్రువుని తాను నిర్దేశించిన దారికి మళ్ళించి తరుముతాడు అరణ్య. దృష్టి అరణ్య మీదే సారించిన శత్రువుని మరో వైపు నుంచి దెబ్బ తీస్తుంది వక్రదండం.

వనజ స్నేహం అరణ్యకి బాగా నచ్చింది. ఓ రోజతడు ఆమె ఆహ్వానం మన్నించి గెస్ట్‌హౌస్‌కి వెళ్ళాడు. అక్కడి మెత్తటి పరుపులు, రుచికరమైన వంటలు, ఆధునిక సదుపాయాలు - అతణ్ణి అమితంగా ఆశ్చర్యపరిచాయి.

వనజ అతడికి టీవీ చూపించింది. నాగరికత క్రమంగా మనిషిని గ్రహాంతరయానాలు చేసే స్థాయికి ఎలా తీసుకెళ్ళిందో వీడియో షోలతో వివరించింది.

అరణ్యకి నాగరికత పట్ల ఆసక్తి పుట్టింది. రోజూ గెస్ట్‌హౌస్ కొచ్చి, ఓ కొత్త విశేషం తెలుసుకుని వెళ్ళేవాడు. క్రమంగా అతడి ఆసక్తి విపరీతమైన మోజుగా మారిపోయింది. ఆ మార్పు పసికట్టిన వనజ ఒకరోజతడితో, "నువ్వు నాతో మా ఊరుకొచ్చి - నాగరికుల మధ్య మసలుతూ, అక్కడి మంచి చెడ్డలు అంచనా వేయి. చెడుని విడిచి, మంచిని గ్రహించి నీ వాళ్ళకి తీసుకెళ్ళి పంచిపెట్టు. అటువాలు

నాగరికుల్ని మించిపోతారు" అంది. అరణ్య మరో ఆలోచన లేకుండా, "సరే" అన్నాడు వెంటనే. కానీ తన వాళ్ళని కూడా ఒప్పించడానికి ఒకరోజు గడువడిగాడు. వాళ్ళని ఒప్పించి వచ్చాక, "నా పొడుగు జుట్టు కత్తిరించుకోను. పట్టాకత్తి వదలను. వక్రదండం విడువను. ప్రియమైన నా కుందేలు శశి కూడా నాతో వస్తుంది" అన్నాడు వనజతో.

వనజ అన్నింటికీ ఒప్పుకుని, "నాగరికుల మధ్య పులి చర్మం కట్టుకు తిరిగితే - మనిషిలా మృగంలా ఉంటావు. కాబట్టి నీ దుస్తులు మాత్రం నన్ను డిజైన్ చెయ్యనీ" అంది నవ్వుతూ.

అరణ్య ఒప్పుకుని, "అటువాకి తిరిగొచ్చాక మాత్రం - నీ దుస్తులు వేసుకోను" అన్నాడు. వనజ సరేనంది.

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial